

(Copyrights en auteursrechten Fleur van Loon)

29-5-2018

VOLLE MAAN

Biografie

Mijn naam is Fleur van Loon. Ik ben 39 jaar oud en ik woon samen met mijn familie waar ik heel veel van hou in een huis in Nederland. Ik schrijf verschillende soorten boeken. Romans, fantasie, horror. Toen ik 8 jaar was kreeg ik een goedaardige hersentumor waaraan ik ben geopereerd. Ik ben toen 14 uur geopereerd en lag 5 dagen in coma toen ik een bijna dood ervaring kreeg. Ik vond het prachtig want ik had de hemel gezien en toen ik terug kwam zag ik de gelukkige gezichten van mijn ouders voor mij. Ik ben door mijn hersenoperatie arbeidsongeschikt verklaard. Sinds mijn hersenoperatie slik ik pillen tegen epilepsie want ik heb epilepsie door mijn operatie. Ik werk dus niet. Maar ik schrijf wel en ik teken wel en ik lees boeken en ik rij paard en soms zwem ik samen met mijn gezin. Ik hoop dat mensen mijn boeken leuk vinden. Ik heb een tatoeage van Saint Michael omdat ik erg veel van Saint Michael hou. Hij zit op mijn rug en er staat onder dat ik van Saint Michael en Saint Gabriel hou. Het is een tatoeage van Saint Michael boven op de duivel want ik geloof dat het goede altijd het kwaad zal verslaan. In mijn bijna dood ervaring heb ik ook 2 engelen bij mij gevoeld die met hun adem over mij heen bliezen en ik hou veel van goede engelen. Ik hou ook veel van het katholieke geloof en ik ben katholiek opgevoed door mijn ouders. En ik hou ook erg veel van Jezus en Maria. Ik heb veel katholieke dingen bij mij thuis. Beelden en schilderijen van Saint Michael en Saint Gabriel en van Maria en van Jezus. Ik hoop dat ik nog heel lang en heel gelukkig en gezond oud word samen met mijn familie en ik hoop dat God waar ik heel veel van hou altijd over ons zal waken.....

Synopsis

Volle maan is een horror roman en het gaat over een rijke man die Hamish Blackwood heet en over een vrouw die Mairi Blackwood heet die aan de rand van de stad Perth naast een groot bos op het platteland van Schotland wonen. Hamish is een bankdirecteur bij een grote bank die de bank van Schotland heet in de middeleeuwse stad Perth en Mairi is een onderwijzeres bij een basisschool in Perth. Ze hebben het erg naar hun zin in het dorpje waar ze wonen. Ze hebben geen kinderen. Ze zijn allebei erg gelovig en ze zijn beiden katholiek opgevoed. Er wordt veel geroddeld in het dorp over elkaar en dat is iets waar ze niet goed tegen kunnen maar ze zijn er aan gewend geraakt. Naast het stadje Perth ligt het kleine middeleeuwse dorpje Pitlochry waar 2 kleine Whisky stokerijen staan waar van er eentje is die de Erdradour heet waar Hamish altijd zijn Schotse Whisky koopt omdat hij daar zo veel van houdt. Soms gaat Hamish met zijn vrienden vissen bij de rivier de Tay in Pitlochry. De Tay is de langste Schotse rivier die er bestaat in Schotland. Er is ook een heel groot bos in Pitlochry dat naast de rivier loopt. Op een dag beginnen er rare dingen in Perth te gebeuren en er worden elke keer mensen vermoord en door wat? En er verdwijnen ook steeds mensen zo maar in het niets die nooit meer worden terug gevonden. Soms worden er mensen in stukken

gescheurd gevonden en iedereen in het stadje is bang. En het blijkt dat het dorpje door een weerwolf word geterroriseerd.....

Inhoud

- 1. Hamish Blackwood**
- 2. Het nieuws**
- 3. Aan het werk**
- 4. De kampeerders**
- 5. Terug in Edinburgh**
- 6. De doden**
- 7. De aanval van de weerwolf**
- 8. De gevonden lichamen**

9.Het schoolreisje

10.De dood van de weerwolf

11.Woordenlijst

Hoofdstuk 1:Hamish Blackwood

Het was zaterdag en Hamish Blackwood en zijn vrouw Mairi Blackwood zaten samen in hun grote tuin op het platteland van Perth een boek te lezen en te genieten van de zon die er zelden te zien was in Schotland. Hamish en Mairi waren al 20 jaar met elkaar getrouwd en ze hielden heel erg veel van elkaar. Ze hadden geen kinderen en die wilden ze ook niet hebben want ze wilden liever van hun rust genieten zeiden ze altijd maar.

"Hoe is je boek schat?" zei Hamish tegen zijn vrouw. "Het is een prachtig boek hoor Hamish" zei Mairi. Ze was bezig met het lezen van een roman dat over een Schotse hertog en hertogin ging en het ging over de middeleeuwen. "En jouw boek? Hoe is dat?" zei Mairi. "Het is een heel mooi boek hoor" zei Hamish. "Het gaat over de geschiedenis van Schotland en het is erg interessant. "Zal ik soms wat te drinken voor ons halen?" zei Mairi tegen Hamish. "Ja doe dat maar" zei Hamish. "Want ik begin het wel benauwd te krijgen hier." "Doe mij maar een Whisky met ijs" zei Hamish. Mairi stond op van haar witte ijzeren tuinstoel en ze liep naar binnen om wat te drinken te pakken. Ze liep naar haar grote woonkeuken en opende de grote witte ijskast die in de keuken was en haalde er een grote fles witte wijn uit en schonk daar een kristallen wijnglas van in. Daarna deed ze de fles weer terug in de ijskast. Ze liep naar een oude antieke houten kast en haalde daar een grote fles Schotse Whisky uit. Daarna liep ze weer naar de keuken en pakte een groot Whisky glas uit de kast en deed er een 5 ijsklontjes in. Ze pakte de fles Whisky en draaide de dop er van af. Ze schonk het glas half vol met Whisky waarna de fles Whisky weer terug in de kast zette.

Ze pakte de glas witte wijn en de glas Whisky en liep weer naar buiten toe. "Alstjeblijft schat" zei ze tegen Hamish en ze zette het glas Whisky met ijs naast Hamish op een grote witte ronde ijzeren tuin tafel neer. In het midden van de tafel was een parasol. "Bedankt schat van me" zei Hamish. Hij pakte het grote glas Whisky met ijs en nam er een flinke slok van. Hij was gek op Whisky en hij kocht het dan ook altijd in het kleine dorpje dat naast Perth lag waar ze Whisky in kleine hoeveelheden stookten. De stokerij heette Erdradour en Hamish ging er elke week heen om er nieuwe Whisky te kopen want hij

dronk een fles Whisky per week op. Mairi nam een slokje van haar witte wijn en zette haar glas weer terug op de tafel. Daarna ging ze weer verder met haar boek. Hamish ging ook weer verder met zijn boek. Hamish was een grote man van 1,78 m en hij was erg gespierd. Hij had lange rode krullen tot aan zijn onderrug en hij had grote donker blauwe ogen. Hij werkte als bank directeur bij de bank van Scotland in Perth en hij verdiende heel goed met zijn werk en daarom konden ze ook zo een rijk leven hebben. Maar dat was niet het enige waarom ze zo rijk konden leven want ze hadden ook een flinke smak met geld geerfd van de vader van Hamish die onlangs was overleden want dat was een rijke Lord geweest en dus hadden ze daar een heel goed leven door gekregen. Ze hadden minstens 10 miljoen Scotse pond geerfd van de rijke Lord en ze genoten van hun erfenis. De moeder van Hamish was ook rijk omdat ze net als hen ook een flinke som geld had geerfd maar ze zat nu in een huis voor ouderen in Perth en ze wist weinig meer en dus deed ze niet zo veel met haar geld behalve het ouderenhuis er van betalen.

Ze vergat alles en ze had parkinson and het was verschrikkelijk voor Hamish om zijn moeder zo te zien aftakelen. De ouders van Mairi woonden ook in Perth maar dat waren hele gewone mensen met een heel normaal inkomen die in een heel normaal huis woonden en die niet van adel waren. Soms kwamen ze langs om gedag te zeggen en dan bleven ze wel eens slapen of eten. Hamish vond de vader van Mairi maar een oude zeurpiet die alleen maar over geld zeurde en die het nut van het leven niet in zag en hij kwam altijd om geld vragen bij Hamish maar die wees dat elke keer af en dus hadden ze de ouders van Mairi niet meer zo vaak zien lang komen. Mairi neemt het altijd voor

haar ouders op als ze het weer eens over haar ouders hebben maar Hamish zegt altijd wat hij van ze vind en soms draait het wel eens op een ruzie uit tussen hen. "Ik denk dat ik maar eens eventjes ga vissen bij de rivier de Tay" zei Hamish. "Ga je alleen vissen?" zei Mairi. "Of ga je samen met je vrienden vissen?" "Nee ik ga deze keer alleen vissen" zei Hamish. "Wil je soms met me mee?" zei Hamish. "Dat is wel een leuk idee hoor" zei Mairi. "Ik denk dat ik dat maar doe ja". Ze legde haar boek naast haar neer op tafel en ze stond op. "Kom laten we gaan" zei Hamish. Hij stond ook op van zijn stoel en hij nam zijn boek mee naar binnen. Mairi pakte ook haar boek en bracht het ook naar binnen. Daarna deed ze de serre deur op slot en ze liepen samen naar de voordeur van het huis waarna ze vertrokken. Hamish deed de voordeur op slot en hij liep naar hun zwarte jeep. Mairi volgde hem naar de auto en ze stapten allebei in. Daarna reed Hamish naar een kleine haven die aan de rivier de Tay lag. Daar lag zijn kleine houten motor boot waar hij vaak mee uit varen ging. Hij ging vaak alleen varen maar hij vaarde ook graag samen met zijn vrienden want hij had 2 vrienden waar hij altijd graag mee varen ging en waar hij vaak mee naar een bar in Perth ging. Het was slechts 15 minuten rijden met de auto. "We zijn er al" zei Hamish. Hij parkeerde zijn auto op de kleine parkeerplaats van de haven en stapte uit de auto. Mairi stapte ook uit. Ze liepen samen naar de kleine houten motor boot die in de haven van Perth lag. "Stap maar in schat" zei Hamish. Mairi stapte in de boot en ze ging op een bankje in de boot zitten. Daarna stapte Hamish in de boot en hij ging aan het stuur van de motorboot zitten. Hij pakte een klein ijzeren sleuteltje uit zijn broekzak en stak die in het sleutelgat naast het stuur van de boot. De boot startte meteen en Hamish zei tegen zijn vrouw dat ze het touw van

de boot bij de kade moest los maken omdat ze anders niet konden weg varen. Mairi maakte het touw bij de kade los en legde het dikke lange touw in de boot naast zich neer. Daarna vaarde Hamish weg.

Het was heerlijk op het water te vertoeven en Mairi genoot van de zachte wind die haar tegemoet kwam. "Heb je het naar je zin schat?" zei Hamish. "Ik heb het prima naar mijn zin hoor" zei Mairi en ze glimlachte naar Hamish. Hamish vaarde heel rustig zo dat Mairi alles goed kon zien. Ze kwamen langs prachtige oude Schotse dorpjes die in de buurt van Perth lagen en ze zagen er allemaal middeleeuws uit. Ze kwamen bij het dorpje Pitlochry en ze besloten er aan te meren en de boot er vast te maken aan een steiger. Ze maakten de boot vast en ze stapten uit de boot. Daarna gingen ze het middeleeuwse dorpje in wat een schat aan kastelen en oude kloosters bezat. "Kom we gaan wat drinken in dat gezellige restaurantje daar" zei Hamish en hij wees met zijn hand naar een gezellig restaurant dat vlak naast de rivier de Tay lag.

"Ja dat lijkt mij een uitstekend idee" zei Mairi tegen haar man.

Ze liepen naar het restaurantje en gingen er aan een kleine witte ronde houten tafel zitten die naast het water stond. Het terras was helemaal vol met mensen en het was er dan ook heel erg druk. Mairi pakte de menu kaart die op tafel lag en ze opende hem en keek wat er allemaal op stond. Ook Hamish pakte de menu kaart en hij keek ook wat er op de menu kaart stond. "Mmm ze hebben hier wel hele lekkere dingen hoor" zei Mairi en ze straalde helemaal van al het lekkers dat er op de kaart stond. "Ik denk dat ik een rode wijn neem en dat ik met een runder carpaccio als voorgerecht begin" zei Mairi. "Dat klinkt niet slecht" zei Hamish. "Ik denk dat ik ook maar met de rundercarpaccio

begin maar dan neem ik er een glas Whisky bij"zei hij. "Prima"zei Mairi en ze legde de menu kaart weer terug op de tafel. Hamish deed hetzelfde. Hij maakte een gebaar naar de ober dat hij naar hun tafel moest komen.

Een jongen van rond de 20 jaar kwam aangelopen. Hij had kort blond haar en grote licht grijze ogen. "Wat kan ik voor U doen meneer?"zei de jongen. "Wij willen graag 2 carpaccio en voor mijn vrouw een glas rode wijn en voor mij een glas Whisky met ijs graag"zei Hamish. "Dat komt voor elkaar meneer"zei de jongen en hij schreef alles keurig op zijn kladblokje wat hij bij hem had. Daarna draaide hij zich om en liep hij naar binnen het restaurant in. "Wat een mooie dag he schat?"zei Hamish tegen zijn vrouw. Mairi zuchte. "Ja was het maar elke dag zulk prachtig weer"zei Mairi. "Vond je het leuk met de boot net?"zei Hamish. "Ja het is geweldig om te varen met de boot"zei Mairi. "Ik hou veel van het water en van de wind die me tegemoet komt op het water". "Dat is gezonde lucht"zei Hamish. "We hebben maar mazzel dat we in zo een mooie plaats wonen met zo veel natuur om ons heen"zei Hamish. "Beter dan steden zonder natuurschoon er bij. "Ja je hebt helemaal gelijk"zei Mairi. "De natuur is hier absoluut prachtig en we hebben ook zo veel geluk dat er hier zo veel mooie oude cultuur is." "Ja er is genoeg om hier te bezichtigen"zei Hamish.

"We moeten maar eens een keer een oud klooster bezoeken.

Er zijn er genoeg van hier." Hamish keek op zijn horloge en zag dat het al bijna 6 uur s'avonds was. Het begon al donker te worden maar gelukkig was het restaurant goed verlicht en het was wel licht tot 8 uur s'avonds. Na ongeveer 5 minuten te hebben gewacht kwam hun drinken er aan. "Alstublieft meneer en mevrouw"zei de jongen

beleefd. Hij zette het grote glas Whisky met ijs voor Hamish op tafel neer en hij zette het grote glas rode wijn voor Mairi neer. Daarna ging hij weer weg. Hamish keek in de ogen van zijn vrouw en hij pakte haar hand vast en vertelde hoe veel hij van haar hield. Mairi had grote lichtblauwe ogen en ze had lang stijl vuur rood haar tot haar onderrug. Ze was 35 jaar en Hamish was 40 jaar. "Ik hou ook heel veel van jou Hamish" zei Mairi. "Ik moet maandag weer naar mijn werk" zuchtte Hamish. "Ja ik weet het schat" zei Mairi. "Ik heb veel respect voor je want je werkt erg hard" zei Mairi. "Ja ik werk zeker hard en veel" zei Hamish.

"En ik moet nog tot mijn 65ste jaar werken." "Ik moet maandag ook weer werken" zei Mairi. "Heb je het wel naar je zin op je werk?" zei Hamish tegen zijn vrouw. "Ja wel hoor" zei Mairi.

"De kinderen zijn allemaal heel lief en ze luisteren allemaal heel goed naar me".

"Gelukkig maar schat" zei Hamish. "En jij? Heb jij het ook naar je zin op je werk Hamish?" zei Mairi. "Ja wel hoor" zei Hamish. "De mensen zijn erg aardig op mijn werk maar er wordt veel over elkaar geroddeld onderling en daar kan ik niet zo goed tegen.

"Niet iedereen is even aardig tegen elkaar op het werk en sommigen worden door collega's van mij gepest. "Maar daar moet toch wat aan te doen zijn?" zei Mairi verontwaardigd. "Ik bedoel jij als bankdirecteur kan er toch wat over zeggen?" "Dat heb ik ook al gedaan" zei Hamish. "Maar ze luisteren niet allemaal even goed naar mij."

"Dan moet je dreigen dat je ze zal ontslaan als ze niet normaal gaan doen" zei Mairi.

"Dat ga ik misschien ook wel doen" zei Hamish. "Er is geen andere oplossing dan dat".

"Nee die is er zeker niet" zei Mairi. Hamish nam een grote slok van zijn Whisky met ijs.
En Mairi nam een slokje van haar rode wijn.

Na 20 minuten te hebben gewacht werd hun carpaccio gebracht. De jongen die hen eerder bediende kwam er met de carpaccio aangelopen. Hij zette de borden carpaccio voor Hamish en Mairi neer. "Alstublieft meneer en mevrouw" zei de jongen die Collin heette. "Ik hoop dat het U zal smaken". "Dat zal wel lukken Collin" zei Hamish. Hij las de naam van de jongen die op het naam bordje van de jongen stond. Collin knikte. Hij draaide zich om en liep weer terug naar het restaurant. "Eet smakelijk schat" zei Hamish tegen zijn vrouw. "Eet smakelijk lieverd" zei Mairi tegen Hamish. "Hamish nam een hapje van zijn carpaccio en hij genoot er duidelijk van. "Mmmm zalig" zei hij. Mairi nam ook een hapje van de carpaccio en kwam tot de conclusie dat ze het daar helemaal mee eens was. "Het is zeker zalig" zei ze tegen Hamish. "'Het smelt gewoon bijna in je mond zo mals is het vlees. "Ik heb nog nooit zulk lekker vlees gegeten als hier" zei Hamish. "Ik ook niet" zei

Mairi. Toen ze klaar waren met de carpaccio nam Collin de borden weer mee naar de keuken. Hamish en Mairi bekeken het menu weer en besloten om allebei een rundersteak met friet te bestellen als hoofdgerecht. Hamish maakte weer een gebaar naar Collin dat hij wilde bestellen. Collin kwam naar hun tafeltje gelopen en Hamish bestelde wat ze wilden hebben. Collin schreef het netjes op zijn kladblokje en liep weer terug naar het restaurant. Hij gaf de bestelling door aan de keuken. Hamish haalde een klein doosje van blik uit zijn bruine jaszak en haalde er een klein sigaartje uit en hij stak het aan met een grote gouden aansteker die hij in zijn broekzak had zitten.

Daarna bestelde hij een asbak en begon hij rustig zijn sigaartje op te roken. Mairi pakte haar bruine leren handtas en haalde er een pakje light sigaretten uit en stak er eentje op met de grote gouden aansteker van Hamish. "Het is even tijd voor een rook pauze" zei Hamish. "Ja dat vind ik ook" zei Mairi. Samen rookten ze rustig hun sigaar en hun sigaret op en ze keken over de prachtige rivier de Tay uit. "Ik rook nu al 25 jaar denk ik" zei Hamish. "5 jaar voor dat ik jou heb leren kennen ben ik met roken begonnen." "Ik rook nu al iets van 15 jaar" zei Mairi. "Maar toen ik begon met roken toen was ik al met jou samen hoor". "Ja dat weet ik" zei Hamish. "Maar je hebt niet door mij leren roken toch?" "Nee hoor dat heb ik zelf gedaan" zei Mairi. "Heb je gezien hoe druk het hier is?" zei Hamish. "Ja het is hier zeker druk" zei Mairi. "Ik denk dat het hier elke dag wel helemaal vol zit en dat die mensen die hier werken zich helemaal rot werken. "Dat denk ik ook wel" zei Hamish. "Ik vind het gewoon zielig voor die 3 mensen die hier aan het bedienen zijn. Er werken hier veel te weinig mensen om hier te bedienen met zo veel mensen die hier zijn". "Ik wil hier wel nog vaker komen hoor" zei Mairi. "Want ik vind het hier wel heel erg gezellig zo". "Dat doen we dan ook wel schat" zei Hamish. "We kunnen hier 3 of 4 keer per week komen eten als je dat graag wil". "Ja dat lijkt mij geweldig" zei Mairi. "Je hebt hele goede ideeën Hamish". Mairi streelde zachtjes met haar hand over de hand van Hamish en ze daarna hield ze hem stevig vast. Ze droegen allebei een mooie 18 karaat gouden trouwring aan hun rechter vinger. Ze waren in Perth in een hele grote kathedraal getrouwd waar hun beide families bij waren geweest. Dat was nog voor dat de vader van Hamish was overleden en toen zijn moeder nog niet alles vergat. Het was een schitterend huwelijk geweest en het was ook een heel groot

feest geweest na de trouwerij met veel eten en drinken en met echte schotse doedelzak muziek er bij.

De vader van Hamish was zeer vermogend geweest en hij bezat toen 20 miljoen schotse pound en hij had de adellijke titel van Lord en zijn vrouw had de adellijke titel van Lady. Nu mochten Hamish en zijn vrouw zich ook Lord en Lady noemen. De vader van Hamish die Angus heette had op een groot landgoed gewoond in een landhuis met wel 20 kamers er in. Hij had het altijd goed gehad in het leven samen met zijn vrouw tot dat hij 6 jaar geleden aan beroerte was overleden en de moeder van Hamish van verdriet alles begon te vergeten. Ze kon er niet tegen dat ze zonder zijn vader helemaal alleen in dat immense landhuis zou wonen en met haar dementie kreeg ze ook nog eens zware parkinson en dus moest ze naar een huis voor ouderen mensen in Perth. "Hoe gaat het met je moeder Hamish?"zei Mairi. Ze vond het verschrikkelijk voor Hamish dat zijn vader dood was en dat zijn moeder in een huis voor ouderen zat. "Het gaat geloof ik wel goed met haar"zei Hamish. "Ik ben pas nog bij haar geweest en soms kijkt ze me heel begrijpelijk aan als of ze nog weet wie ik ben en ze zorgen heel goed voor mijn moeder maar ik zou zo graag willen dat ze nog wist wie wij zijn". "Ja dat is ook erg moeilijk allemaal lieve schat"zei Mairi en ze pakte de beide handen van Hamish en hield ze in haar handen en ze keek hem aan. Ze zag de emotie in de ogen van Hamish en ze kon zien dat hij veel verdriet had over zijn moeder. Zijn moeder was nu 77 jaar oud. "Zullen we haar morgen samen eens gaan bezoeken?"zei Mairi. Het was eventjes stil en Hamish keek even naar de rivier de Tay. Daarna keek hij weer naar Mairi en toen zie hij "Ja dat lijkt me een goed idee". "Dan nemen we bloemen voor haar mee van uit onze eigen tuin"zei Mairi. "Dat is ook een

goed idee"zei Hamish en hij glimlachte naar Mairi en zij glimlachte naar hem terug. "Ik denk dat ze erg blij zal zijn als ze bloemen van ons krijgt"zei Hamish. "Ja dat denk ik ook wel"zei Mairi. "Misschien kunnen we met haar praten"zei Mairi. "Dat ze weet dat we er voor haar zijn. Dat moeten we haar duidelijk maken"zei Mairi. "Ja dat moeten we haar zeker duidelijk maken"zei Hamish. "Ze moet weten dat ze er niet alleen voor staat en dat we er altijd voor haar zijn". Ze zit nu al 4 jaar in dat ouderenhuis"zei Hamish tegen Mairi. "Ja dat is al best lang he?"zei Mairi. "Ja dat is ook best lang. Kan ze niet bij ons thuis komen wonen?"zei Hamish. "Bij ons?"zei Mairi. "Ja bij ons"zei Hamish. "Ze kent daar helemaal niemand en ik weet niet of ze daar wel contact heeft met mensen of niet. Als ze bij ons is zal ze ons weer leren kennen en dat kan ze weer helemaal tot leven komen." "Ja je hebt daar ook wel gelijk in"zei Mairi. "Misschien moeten we dat maar een keer proberen dan en vragen aan het ouderenhuis of dat ook mogelijk is." "Ze heeft ook een erfenis van mijn vader van 10 miljoen Schotse pound gekregen"zei Hamish. "En ze doet er helemaal niets mee want ze weet niet eens dat ze het heeft en wat ze er mee doen kan." "Wil je haar erfenis van haar overnemen?"zei Mairi tegen Hamish. "Ja misschien is dat maar beter als ze toch niet weet wat ze met dat geld doen moet." "Doe dat dan maar"zei Mairi. "En als we haar dan in huis nemen dan kunnen we dat geld gebruiken om voor haar te zorgen". "Nu word het geld alleen gebruikt om het ouderenhuis van te betalen"zei Hamish. "Dat is zonde van de rest van het geld"zei Mairi. "Dat is het ook"zei Hamish. "Ze blijft natuurlijk altijd een Lady van adel. Dat is ze ook aan beide kanten van haar familie want die waren net als mijn vader ook van adel maar ze weet niet wat ze met haar geld aan moet en ze vergeet elke keer dat ze het geld

heeft dus is het beter voor haar als wij voor haar geld zullen zorgen"zei Hamish. "Ja dat is ook beter"zei Mairi. Na 40 minuten te hebben gewacht kwam het hoofdgerecht van Hamish en Mairi er aan. Collin kwam met 2 grote witte borden aangelopen en zette die voorzichtig voor Hamish en Mairi neer. "Alstublieft meneer en mevrouw"zei Collin. "Dank je wel Collin"zei Hamish en hij bestelde nog een Whisky met ijs en nog een rode wijn voor zijn vrouw. "Nou ik ben benieuwd hoe lekker het smaakt"zei Hamish. "Het ruikt in ieder geval goddelijk"zei hij. "Ja het ruikt zeker goddelijk"zei Mairi en ze nam een hapje van haar runder steak. "Mmmm zaaaalig"zei Hamish toen hij zijn eerste hapje had genomen. "Ja absoluut zalig"zei Mairi terwijl ze van haar maaltijd genoot. Na 5 minuten kwam Collin met de drankjes aangelopen. Hij zette de Whisky met ijs voor Hamish neer en hij zette het glas rode wijn voor Mairi neer. "Alstublieft meneer en mevrouw"zei Collin heel beleefd. Daarna draaide hij zich weer om en liep terug naar het restaurant. Hamish en Mairi genoten van hun steak, van hun drankje en van elkaar. Ze keken elkaar verliefd aan. Het was 8 uur en het begon donker te worden en erger nog. Het begon zelfs te regenen! "Kom laten we snel naar binnen gaan met onze maaltijd"zei Hamish en hij pakte zijn bord en zijn glas Whisky met ijs en hij liep naar het restaurant. Mairi volgde hem met haar bord en haar glas wijn naar binnen toe. Gelukkig was er nog een tafeltje dat vrij was binnen en Hamish en Mairi gingen er snel aan zitten. Er stond een romantische lange brede rode kaars op de tafel tussen hen in die hun tafeltje verlichte. Het licht in het restaurant was gedimd er het zag er gezellig en romantisch uit in het restaurantje. Hamish en Mairi waren bijna klaar met hun maaltijd maar ze hadden besloten dat ze nog een desert wilden hebben na het eten en ze wilden

ook niet in de regen naar huis toe. "Volgens mij regent het altijd wel in Schotland" zei Mairi. "Er is geen dag dat ik hier geen regen heb gezien". "Daar raken wij als Schotten wel aan gewend" zei Hamish. "En nu zitten we hier samen in dit gezellige restaurantje veilig van alle regen". "Maar het is ook al donker" zei Mairi. "Hoe gaan we straks in dat donker naar huis varen?" "Laat dat maar aan mij over schat" zei Hamish. "Ik weet echt de weg naar huis wel hoor". Mairi haalde haar schouders op en zij toen "Goed dan. Ik vertrouw er op dat je ons veilig thuis brengt". Ze lachte naar Hamish en Hamish lachte naar haar. Hamish pakte haar handen en fluisterde in haar oor "Wat ben je toch mooi schat" Hij kuste haar op haar wang en Mairi begon te blozen. "Jij bent ook heel mooi Hamish en ik hou zo veel van je prachtige gespierde lichaam". Ze streelde zijn gezicht en kuste hem op zijn wang. Ze waren klaar met eten en Hamish woof naar Collin dat hij hun borden kon komen ophalen. Collin kwam naar hun tafeltje aangelopen en hij nam de borden mee en vroeg of ze nog wat wilden drinken want Hamish en Mairi hadden hun drinken al weer bijna op. "Nog een glas Whisky dan" zei Hamish en voor mijn vrouw nog een glas rode wijn?" zei hij tegen Mairi. "Nee doe mij ook maar een glas Whisky met ijs" zei Mairi tegen Hamish. "Goed dan. 2 Whisky met ijs en de desert kaart alstjeblieft" zei Hamish tegen Collin. Collin noteerde alles op zijn kladblokje en liep weg. Hij bracht hen de desert kaart en 5 minuten later bracht hij hun drankjes naar hen toe. Hamish opende de desert kaart en zag dat er allemaal heerlijke deserts op stonden. Hij bestudeerde de kaart aandachtig en Mairi bestudeerde de kaart ook aandachtig. "Ik neem de kersen cheesecake met slagroom wel" zei Hamish na goed gekeken te hebben. "Ik neem de vanilleijs met kersen en slagroom" zei Mairi. "Prima" zei Hamish en hij

legde hun desert kaarten op de tafel. Er liep een oude schotse man met een grote doedelzak door het restaurant heen schotse liedjes te spelen. Het was een prachtig geluid en Hamish en Mairi genoten van de mooie schotse muziek die de man maakte.

Hij had een schotse kilt aan en hij zag er prachtig uit in zijn schotse traditionele kleding. Hamish woof naar Collin dat hij moest komen en Collin kwam naar de tafel toe gelopen. "We willen graag een kersen Cheesecake en een vanilleijs met kersen en slagroom" zei Hamish. Collin schreef het op en daarna draaide hij zich om en liep naar de keuken. "Het regent nog steeds" zei Mairi. "Ja het regent zeker nog steeds" zei Hamish. "Dan moeten we maar in de regen naar huis" zei Hamish. "Maar dan worden we hartstikke nat!" zei Mairi. "Nee hoor" zei Hamish. "Want ik heb een zijl die je over de boot heen kan trekken en waar je onder kan zitten zo dat je niet nat zal worden".

"Oh dat is wel een goed idee" zei Mairi. "Dan moeten we dat maar doen he Hamish?" zei Mairi. "Dat gaan we ook zeker doen" zei Hamish. "Want we kunnen hier niet de hele avond blijven zitten als het toch misschien de hele nacht door blijft regenen wat hier de gewoonste zaak van de wereld is.

Even later kwam Collin met de deserts aangelopen en hij zette de Cheesecake voor Hamish op tafel neer en hij zette het vanilleijs met kersen voor Mairi op tafel neer.

"Alstublieft meneer en mevrouw" zei Collin. "Dank je wel Collin" zei Hamish en hij nam een hapje van zijn Cheesecake. Collin liep weg. "Mmm dat smaakt heerlijk" zei Hamish. "En hoe smaakt je vanilleijs met kersen?" "Dat smaakt ook heerlijk" zei Mairi. Na het desert kwam Collin de borden halen. Hamish stak een sigaartje op en Mairi stak een sigaret op en ze rookten nog samen wat voor dat ze zouden betalen en weg zouden

gaan. "Het was een geweldige avond" zei Mairi tegen Hamish. "Heel erg bedankt dat je me hier mee naar toe hebt genomen" zei Mairi. "Graag gedaan schat" zei Hamish. "Ik doe alles voor je omdat ik zo veel van je hou" zei Hamish. "Ik hou ook heel veel van jou" zei Mairi en ze raakte zijn hand even aan. Hamish wenkte naar Collin dat hij naar zijn tafel moest komen omdat hij de rekening wilde hebben. "De rekening graag Collin" zei Hamish. "Goed meneer. De rekening komt er zo aan" zei Collin. Na 10 minuten kwam de rekening en Collin legde hem voor Hamish op tafel neer. Hamish keek even naar de rekening en kwam toen tot de conclusie dat er 130 schotse pound op stond. Hamish vroeg of hij kon pinnen en Collin zei dat dat mogelijk was en hij wenkte Hamish om met hem mee te lopen naar de bar waar een pinautomaat stond. "U kunt hier aan de bar pinnen meneer" zei Collin tegen Hamish. "Goed dan Collin" zei Hamish en hij nam zijn zwarte leren portomonee uit zijn bruine jaszak en haalde er zijn pinpas uit. Hij haalde de pinpas door de pinautomaat en typte zijn pincode in waarna er betaald op de pinautomaat stond. Daarna haalde Hamish 5 schotse pound uit zijn portomonee en gaf die als fooi aan Collin. "Voor jou jongen" zei Hamish. "Dat is je fooi". Collin was erg blij met de fooi en hij bedankte Hamish er voor. Daarna liep Hamish naar zijn vrouw en samen verlieten ze het restaurant. Het was donker buiten en het regende keihard. Mairi en Hamish liepen snel naar hun boot toe en ze gingen er in zitten. Hamish trok het grote zeil over hun boot heen en hij deed 2 bootlichtjes aan die aan boord van de boot waren. Hij zorgde er voor dat hij nog wel voor zich uit kon kijken. Hij startte de boot en voer weg in het donker. Gelukkig stonden er lantaarnpalen langs de rivier de Tay maar er waren ook stukken bos langs de rivier waar

niemand woonde. Toen ze bija bij hun huis waren hoorden ze het gehuil van een wolf.

"Wat was dat voor een eng geluid?"zei Mairi tegen haar man. "Ik weet het niet

Mairi"zei Hamish. "Het leek wel het gehuil van een wolf". "Zitten er hier dan wolven in Perth?"zei Mairi. "Dat zou best wel eens kunnen"zei Hamish. "Je hebt hier van alle soort wild dat je je maar kan voorstellen. Ik kan het weten want ik ben een jager". "Ben je nooit een wolf tegen gekomen in de bossen van Perth?"zei Mairi tegen Hamish. "Ja wel hoor"zei Hamish. "Een keer maar maar er gebeurde verder niks want de wolf was heel schuchter en hij durfde niet dicht bij te komen." "Oh"zei Mairi. "Zijn alle wolven dan schuw?" "Ja daar staan ze om bekend"zei Hamish. "Normaal doen ze mensen geen kwaad behalve als ze honger hebben misschien. Dat weet ik verder niet". "Nou ik wil graag snel thuis zijn"zei Mairi. "Want ik hou niet van wolven ook al zijn ze nog zo schuchter". "Ik hou ook niet van wolven hoor"zei Hamish. Ze hoorden weer het gehuil van de wolf en nog een keer en nog een keer tot dat ze er gek van werden. Ze hadden niet in de gaten dat er 2 grote groene enge ogen van uit het grote bos van Perth naar hen loerden. Tot dat Mairi het opeens in het donker zag. "Ik zie daar 2 grote enge groene ogen"zei ze in paniek. "Daar in de bossen!" Ze keek door een gat dat in het zeil van de boot zat en ze was erg bang voor de enge groene ogen van de weerwolf want dat was het. Het was een weerwolf die naar hen staarde en hij had een verschrikkelijke honger. Hij huilde weer. Mairi kon het niet heel goed zien in het donker maar ze zag toch duidelijk 2 grote enge groene ogen in het duister naar hen staren. Hamish keek naar de 2 enge groene ogen die naar hen staarden en hij kwam tot de conclusie dat Mairi gelijk had. Gelukkig waren de enge groene ogen ver van hen vandaan en zaten ze veilig in de boot

op het water en gelukkig waren ze bijna thuis. Wat zouden die 2 enge groene ogen zijn? dacht Hamish bij hemzelf. Zouden het de ogen van een wolf zijn? Dat zou best kunnen dacht hij bij hemzelf.

Maar hoe konden die nou licht geven in het donker? Na nog 10 minuten te hebben gevaren waren ze bij de haven van Perth en stapten ze uit de boot. Ze maakten de boot vast met het lange dikke touw dat in de boot lag en ze liepen snel naar hun zwarte grote jeep. Ze stapten in de auto en Hamish reed weg naar huis. Toen ze thuis waren gingen ze snel naar binnen. Het regende heel hard. Ze waren snel in het landhuis en ze sloten de lange rode fluwelen gordijnen die in de woonkamer hingen. Daarna gingen ze samen nog wat televisie kijken op de grote rode fluwelen bank die in de woonkamer stond. Gelukkig hadden ze niet al te veel gedronken want anders had Hamish nooit naar huis kunnen varen. Als hij dronken was geweest dan. Ze keken naar een programma over het monster van Loch Ness en ze vonden het heel erg leuk en interessant. Toen het programma was afgelopen was het 10 uur s'avonds en toen besloten ze om te gaan slapen. Ze deden de televisie uit en ze deden de lichten uit en liepen de witte marmeren trap naar boven toe op. Hun huis had 3 verdiepingen en het had 12 kamers waarvan 6 slaapkamers en 2 badkamers en 2 woonkamers en 1 kantoor en een grote bibliotheek en een keuken. Toen ze op de eerste verdieping waren liepen ze naar hun slaapkamer toe. Het was een grote slaapkamer. Hun hele landhuis was van wit marmer gemaakt en dus ook hun slaapkamer.

Op de grond lagen dure perzische zijden tapijten in allerlei soorten kleuren. En in hun slaapkamer hingen lange dure paarse zijde gordijnen met gouden koorden er om heen.

Er stond een groot houten hemelbed in hun kamer met een wit gordijn er om heen. Er lag een groot zacht paars dekbed op hun bed met 6 grote gekleurde kussens waar een katoenen sloop om heen zat. En er waren 2 grote witte inloop kasten in hun slaapkamer waar ze hun kleding in bewaarden. En in hun slaapkamer zat een badkamer deur die naar een grote witte marmeren badkamer leidde waar een groot zacht roze marmeren bad en een zacht roze wc en wastafel in stond. "Laten we gaan slapen schatje" zei Hamish tegen zijn vrouw. "Ja laten we eekleren uit en ze sliepen naakt naast elkaar in bed. Hamish hield Mairi stevig in zijn sterke gespierde armen en Mairi zuchte van genot. En samen vielen ze al snel in slaap.....

Hoofdstuk 2:Het nieuws

De volgende ochtend stond Hamish om 11 uur op en hij ging naar de badkamer en hij ging in het grote marmeren bad staan en hij nam een lekkere hete douche. Hij genoot van het heerlijke warme water dat over zijn mooie gespierde lichaam stroomde. Hij pakte een grote paarse spons en een grote fles met Rozemarijn douchegel en zeepte de spons daar mee in. Daarna wreef hij met de zachte spons over zijn hele lichaam heen en zeepte zich zelf grondig in met de Rozemarijn douchegel. De douchegel rook

verrukkelijk en hij genoot van de sterke bedwelmende geur er van. Hij pakte een andere fles waar Lavendel shampoo op stond. Hij gooide wat shampoo over zijn prachtige rode krullen en waste zijn haren er mee. Toen hij dat had gedaan spoelde hij zijn lichaam en zijn haren met het douche water af. Hij deed de douche kraan dicht en stapte uit bad waarna hij een grote paarse handdoek pakte en zich zelf goed af droogde. Daarna poetste hij zijn tanden. Hij liep met de handdoek om zijn middel heen de slaapkamer in. Zijn gespierde bovenlichaam was zichtbaar en hij zag dat Mairi nog diep in slaap was. Hij wilde haar niet wakker maken en heel zachtjes liep hij naar zijn inloopkast en haalde er schoon ondergoed uit en hij haalde er een mooie witte blouse met lange mouwen en een lange katoenen donkergrijze broek uit. Daarna pakte hij witte katoenen sokken uit een laatje dat in de inloopkast was en hij pakte een paar leren bruine instap schoenen. Hij trok alles aan. Hij borstelde zijn lange rode krullen en hij spoot wat sensuele aftershave op. Daarna deed hij wat sensuele deodorant op en liep zachtjes naar beneden. Hij liep naar de voordeur en zag dat er een krant in de brievenbus zat. Het was de krant van Perth en hij kwam altijd op zondagen. Raar maar toch waar. De krant kwam altijd op zondagen en op donderdagen. Hamish nam de krant mee naar de eetkamer waar ook de woonkeuken was. Hij legde de krant op de eettafel neer en ging naar de keuken om zijn ontbijt klaar te maken. Hij pakte een klein wit bord uit een van de keukenkastjes en een grote blauwe theekop. Hij zette de waterkoker aan en begon met het koken van het water. Hij pakte een groot stuk belegen kaas uit de grote witte ijskast die in de keuken stond en hij pakte een pakje boter uit de ijskast. Daarna pakte hij een groot gesneden wit brood uit het broodkastje en hij pakte een mes. Hij nam een

sneetje wit brood en legde dat op zijn bord. Daarna smeerde hij er boter op en hij legde er een groot stuk kaas op. Hij legde er nog een sneetje brood op en sneed het broodje in 2 stukken. Daarna pakte hij een theezakje met de smaak bosvruchten uit het keukenkastje en deed dat in zijn theekopje. Hij pakte de waterkoker en gooide heet water over het theezakje in zijn kopje. Toen hij daar mee klaar was ging hij met zijn broodje en zijn kopje thee aan de grote houten rechthoekige eettafel in de eetkamer zitten. Hij nam een hapje van zijn broodje en keek naar de voorpagina van de krant. En daar stond het dan voor zijn neus. Er was iemand in Perth gevonden die in stukken was gescheurd en niemand wist wie het had gedaan. Het was een jonge vrouw geweest van rond de 25 jaar oud en ze woonde alleen in een appartement in Perth. Het verhaal ging dat ze 's avonds alleen op straat had gefietst om naar huis te gaan en 's ochtends werd ze in stukken gescheurd op straat naast haar fiets gevonden. Er waren zwarte haren op de lichaam van de vrouw gevonden en het leek wel als of het krassen van nagels waren geweest die op het lichaam van de jonge vrouw zaten. Haar hoofd was er ook af. Sommigen dachten dat het het werk van een seriemoordenaar was en iedereen in Perth en in de dorpjes daar buiten was bang geworden door de dood van de vrouw. Hamish nam nog een hapje van zijn broodje. Daarna nam hij voorzichtig een slokje van zijn warme bosvruchten thee. "Wel heb je me nou!" zei Hamish tegen zich zelf. "Is er een moordenaar actief in Perth? We zullen toch op moeten gaan passen hier". Mairi werd langzaam wakker en ze rekte haarzelf uit en ze zuchte. Ze keek naast haar en zag dat Hamish niet meer in bed lag. Daarna stapte ze uit bed en liep ze naar de grote marmeren badkamer. Ze ging in bad staan en draaide de douchekranen open. Ze ging

onder het warme douche water staan en smeerde haar zelf in met Lavendel doucheolie. Ze ademde de geur van de Lavendel olie diep in en ze genoot er van. Het ontspande haar helemaal. Daarna nam ze de grote paarse fles met Lavendel shampoo en waste haar vuur rode lange haren er mee. Toen ze klaar was met douchen stapte ze uit het bad en pakte ze een grote donker blauwe handdoek en droogde haar zelf daar mee af. Daarna poetste ze haar tanden en sloeg ze de grote handdoek om haar middel heen. Verder was ze helemaal naakt. Ze liep naar haar grote inloopkast en haalde er een paarse zijden bh en een paarse zijden onderbroek uit. Ze trok het aan en daarna haalde ze een lange witte jurk met rode bloemen er op uit de kast die ze aan trok. De jurk had lange mouwen. Ze pakte hoge rode hakschoenen en trok die er onder aan. Daarna borstelde ze haar haren met een borstel en spoot een sensueel parfum op haar zelf. Ze stifte haar lippen rood en ze deed wat zwarte mascara op haar wimpers. Daarna deed ze wat sensuele deodorant op. Ze deed de handdoek weer terug in de badkamer en ze liep naar beneden. Ze zag dat Hamish aan de eettafel zat te ontbijten. "Goedemorgen schat" zei Mairi tegen Hamish. Hamish keek op van zijn krant en hij keek naar Mairi. "Goedemorgen schat" zei Hamish tegen Mairi. "Heb je lekker geslapen?" "Ik heb heerlijk geslapen" zei Mairi. "En jij Hamish?" "Ik ook" zei Hamish. Mairi liep naar de keuken en pakte een klein wit bordje uit een keukenkastje. Daarna pakte ze een grote rode theekop uit het keukenkastje en ze kookte wat water voor de thee. Ze liep naar de ijskast en pakte een pake filet americain er uit. Daarna pakte ze een groot wit brood en legde daar 2 sneetjes van op haar bordje. Ze pakte een pakje boter uit de ijskast en smeerde dat op haar broodjes. Daarna smeerde ze er de filet americain op. Ze sneed haar broodjes in stukjes.

Daarna pakte ze een theezakje met bosvruchten smaak en stopte dat in haar theekopje. Ze goot wat heet water over haar theezakje en liep met haar theekopje en haar bordje naar de eettafel waar Hamish aan zat. Ze ging bij Hamish aan tafel zitten en vroeg aan hem of er nog nieuws was. Hamish vertelde haar van het verhaal dat er op de voorpagina van de krant stond. "Maar dat is verschrikkelijk!" zei Mairi enigzins angstig. "Wat moeten we nou doen als er hier een moordenaar of een seriemoordenaar in Perth rond loopt?" zei ze wanhopig. "Tja" zei Hamish. "Ik weet het ook niet wat we daar aan kunnen doen hoor". "Niet s'nachts over straat gaan in ieder geval" zei Hamish. "Dat heeft deze jonge vrouw kennelijk wel gedaan" "Maar dat is toch te gek voor woorden dat men niet meer veilig is in Perth" zei Mairi. "Ja dat is het ook" zei Hamish. "Maar de politie zal er vast wel mee bezig zijn en hopelijk word het dan ook snel opgelost". "Ik hoop het maar" zei Mairi. "Want anders doe ik hier geen ook meer dicht. Ik vind dat we maar alarmsystemen bij ons huis moeten laten maken hoor" zei Mairi. "Dan doen we dat ook schatje" zei Hamish. "Maak je maar geen zorgen over onze veiligheid. Daar zal ik wel voor zorgen". "Ik heb eigenlijk wel zin in een gekookt eitje" zei Hamish. "Zal ik die dan maar voor je maken?" zei Mairi. "Als je dat wil dan graag" zei Hamish. Mairi stond op en ze liep naar de grote houten woonkeuken. "Natuurlijk doe ik dat graag voor je schat" zei Mairi. Ze pakte een steelpan en deed er koud water in. Daarna zette ze die op het gasfornhuis. Ze pakte een paar eieren uit de ijskast en deed die in de grote steelpan. Daarna deed ze het gasfornhuis aan en begon de eieren te koken. Ze liep naar het keukenkastje en haalde er zout en peper uit en zette die op tafel neer. Daarna pakte ze de eierdopjes en zette die

ook op tafel neer. Daarna pakte ze 2 kleine lepeltes en een mes en legde die ook op tafel neer. Ze liep weer terug naar haar eieren en zag dat ze bijna kookten. Toen ze hadden gekookt bracht ze de eieren naar de tafel. Ze zette het pannetje neer op een houten onderzetter. Daarna ging ze zitten. Hamish pakte een lepel en haalde een ei uit de pan en hij haalde de bovenkant er af met een mes, Hij zette zijn ei in het eierdopje en nam er een hapje van. "Hoe is je eitje schat?"zei Mairi. "Heerlijk schat"zei Hamish en hij gooide wat peper en zout over zijn ei heen. Mairi pakte ook een eitje en ze sneed er ook de bovenkant van af en deed hem in haar eierdopje. Daarna gooide ze er zout en peper op en ze nam ook een hapje van haar eitje. "Je hebt gelijk"zei Mairi. "Het is een heerlijk eitje". Hamish keek nog een keer naar de krant en begon weer over het nieuws met Mairi te discussieren. "Er zijn zwarte haren op de lichaam van de vrouw gevonden en er zijn sporen van grote krassen van nagels op haar lichaam gevonden en ze is aan stukken gescheurd en haar hoofd is er af. Denk jij dat het een man is geweest of is het een wolf geweest?"zei Hamish.

"Een wolf?"zei Mairi. "Hoe kan een wolf nou zoiets aanrichten?"

Je zei gisteren nog dat wolven mensenschuw zijn en dat ze mensen nooit aanvallen Hamish. " "Ja dat heb ik ook gezegd"zei Hamish. "Maar wat als dit geen gewone wolf is maar een ander soort wolf". "Wat bedoel je daar mee te zeggen Hamish?"zei Mairi.

"Wat als het geen man maar een weerwolf is?"zei Hamish. "Dat verklaart die enge groene ogen van gisteren en dat wolvengehuil dan". Mairi keek Hamish even aan als of hij niet goed snik was. "Weerwolven bestaan niet Hamish"zei Mairi. "Weerwolven zijn legendes en verhalen en die bestaan niet echt". "Wat als ze nou wel echt bestaan?"zei

Hamish. "Ja dan hebben we echt een probleem" zei Mairi. "Maar dat vind ik maar moeilijk te geloven. Het kan ook gewoon een seriemoordenaar zijn." "Een seriemoordenaar kan nooit een lichaam zo erg verminken" zei Hamish. "Kijk dan naar de foto van het lichaam van de vrouw Mairi" Mairi pakte de krant en keek naar de foto op de voorpagina van de krant. Ze verbleekte toen ze de foto van de vrouw zag. Daarna legde ze de krant weer terug op tafel. "Dat is echt verschrikkelijk Hamish" zei Mairi. "Je hebt gelijk. Dit kan nooit het werk van een seriemoordenaar zijn. Daar is haar lichaam te verminkt voor." Hamish knikte en keek even somber naar Mairi. "We moeten van af nu heel erg voorzichtig zijn Mairi. We moeten nooit meer in de avond naar buiten gaan want dat kan levensgevaarlijk zijn nu er hier een weerwolf rond loopt." "Maar hij mag ook niet bij ons huis in de buurt komen" zei Mairi. "Nee dat is waar" zei Hamish. "Want we wonen toch aan de rand van een groot bos Hamish". "Ja dat is waar" zei Hamish. "We zijn dus een makkelijk slachtoffer voor de wolf". "Je hebt helemaal gelijk Mairi. Maar kennelijk gaat de wolf ook naar Perth zelf zoals je hier in de krant kan lezen en komt hij dus niet alleen naar huizen die naast een bos staan". "Ja dat is zo" zei Mairi. "Maar we hebben toch de meeste kans om door dat beest te worden aangevallen als we in zo een gevaarlijke plaats wonen". "Wat wil je dan? Wil je liever verhuizen?" "Ik weet het niet" zei Mairi. "Misschien moeten we maar in Perth zelf gaan wonen in plaats van op het platteland naast een bos te wonen." "Ja misschien moeten we dat maar doen" zei Hamish. "Maar heel zeker ben ik er nog niet van hoor". "Ik ben er ook nog niet helemaal zeker van" zei Mairi. "We zien het wel" zei Hamish.

"We kunnen altijd naar een makelaar in Perth gaan om te kijken naar huizen in Perth zelf". "Wanneer wil je dat gaan doen dan?"zei Mairi. "Misschien woensdag middag als ik een dag vrij heb"zei Hamish. "Ja dat lijkt me een goed idee"zei Mairi. Ze nam een hapje van haar eitje en genoot er van. Hamish nam ook een hapje van zijn eitje. "Je hebt de eieren goed gekookt schat"zei Hamish tegen Mairi. "Ja he? Dank je"zei Mairi. "'Ga je ons huis niet missen als we gaan verhuizen?"zei Hamish. "Ja absoluut"zei Mairi. "Ik ben heel erg gehecht aan dit prachtige landhuis". "Ik ook"zei Hamish. "Maar we hoeven niet te verhuizen. We gaan gewoon eventjes naar huizen kijken of er wat leuks tussen zit dat we misschien willen hebben"zei Hamish. "We kunnen ook 2 huizen hebben"zei Mairi. "2 huizen?"zei Hamish. "Ja 2 huizen"zei Mairi. "Dat is ook geen slecht idee"zei Hamish. "Dan kunnen we altijd naar het andere huis gaan als we ons bedreigd voelen hier". "Dat bedoel ik ook"zei Mairi. Ze pakte een stukje van haar broodje kaas en begon haar broodje rustig op te eten. Hamish was al klaar met zijn ontbijt en hij had alleen zijn kopje thee nog. Hij stond op en bracht zijn bord naar de keuken en waste die af. Daarna zette hij zijn bord terug in het keukenkastje. Hij ging weer aan de eettafel zitten en begon zijn thee op te drinken. Mairi keek naar Hamish en vond dat hij er geweldig uit zag in zijn witte blouse met zijn grote spieren die duidelijk zichtbaar waren. Hamish keek ook naar haar en dacht hetzelfde over haar. "Je ziet er geweldig uit Hamish"zei Mairi. "Jij ziet er ook geweldig uit"zei Hamish tegen zijn vrouw. "Zullen we een wandeling in het bos gaan maken als we klaar zijn met ons ontbijt?"zei Hamish. "Ja dat is een leuk idee"zei Mairi. "Dan nemen we onze honden mee". "Ja dan nemen we Spike en Buddy mee"zei Hamish. Mairi stond op en deed de

gordijnen van de woonkamer open. De zon kwam haar tegemoet. Het was mei en het was lente en er was af en toe wel zon in Schotland maar niet elke dag. Mairi was blij dat het weer zulk mooi weer was. Het was echt een mooie dag om in het bos te gaan lopen. Na 15 minuten was Mairi ook klaar met haar ontbijt en ze ruimde de tafel af en waste alles af. Ook het theekopje van Hamish waste ze af. Ze deed alle dingen die ze had afgewassen terug in het keukenkastje. Daarna liep ze naar Hamish en zei tegen hem "Zullen we dan maar gaan Hamish?" "Ja we gaan" zei Hamish. Hij liep naar zijn 2 grote donkergrijze jachthonden die in hun mand lagen te slapen. Hij zei "Gaan jullie mee met de baas jongens?" Hij pakte de 2 lange blauwe riemen van de 2 honden en hij lijnde ze aan.

De honden waren dolblij dat ze mee mochten naar het bos en ze kwispelden heel erg en ze sprongen tegen Hamish op van blijdschap. "Ja ja het is al goed" zei Hamish en hij glimlachte naar zijn honden. De namen van de honden waren Buddy en Spike en ze waren heel lief en ze deden geen vlieg kwaad. Ze kwamen uit hetzelfde nest en ze waren nog jong. Het waren allebei mannetjes en ze waren allebei 4 jaar oud en Hamish had ze van een boer gekocht toen ze pas 1 jaar oud waren. Hij was erg gehecht aan zijn honden en hij deed alles voor ze. "Kom laten we gaan" zei Hamish tegen Mairi. Ze liepen naar de voordeur en ze openden hem en liepen naar buiten het erf op. Er lagen allemaal steentjes op hun erf en ze liepen in de richting van het grote bos dat aan hun huis grensde. De 2 honden trokken erg veel aan de riem en ze waren erg sterk. Hamish had moeite om ze in bedwang te houden. "Rustig maar jongens....rustig maar" zei Hamish

tegen zijn honden. Even later liepen ze in het bos. Het bos was prachtig en Hamish en Mairi genoten van de natuur die om hen heen te zien was.

Er waren allerlei soorten vogels te zien die bezig waren met het maken van hun nestjes en er waren herten en wilde zwijnen.

Ze maakten een lange tocht door het bos heen en overal stonden blauwe paaltjes waar ze langs konden lopen zo dat ze de weg niet kwijt zouden raken. Na een uur te hebben gelopen kwamen bij een grote grot aan en Buddy en Spike wilden er niet in. Ze jankten en ze wilden terug naar huis lopen en Hamish begreep er niks van. "Wat is er nou Buddy en Spike?" zei Hamish. Een walgelijke geur kwam Hamish en Mairi tegemoet. Het was een vieze verrotte geur en het rook er naar de dood. "Wat is dat voor een afschuwelijke geur?" zei Mairi tegen Hamish. "Ik weet het niet" zei Hamish. "Maar het komt uit die grot". "Zullen we maar weg gaan?" zei Mairi. "Het was sowieso niet verstandig van ons om in het bos te gaan lopen als er inderdaad een weerwolf of een seriemoordenaar rond loopt en we weten ook niet of hij alleen in de avond moordt of niet. "Ja misschien moeten we maar beter weg gaan" zei Hamish. Hij wilde zich om draaien en de honden trokken nog harder aan de riem want ze wilden snel weg. Hamish draaide zich om en hoorde een zacht gegrom achter zich uit de grot komen. Hij draaide zich om en zag ineens waar de rotte geur vandaan kwam. Er lagen allemaal stukken vlees en bloed van een hert voor de enge donkere grot. "Rennen Mairi!" zei Hamish en ze renden zo snel als ze konden terug naar huis. Gelukkig voor hen had de weerwolf net een groot hert gegeten en hij had verder geen honger want hij was moe van het jagen en dus rende hij niet achter Mairi en Hamish aan. Na 40 minuten te hebben gerend waren

ze eindelijk weer thuis. Ze hijgden allebei van uitputting. Hamish deed snel de voordeur open en ze liepen snel naar binnen. "Wat was dat voor een eng gegrom?"zei Mairi tegen Hamish. "Ik weet het niet"zei Hamish. "Misschien was het toch de weerwolf of misschien is het allemaal gewoon het werk van een normale wolf en heb je gelijk dat weerwolven niet bestaan Mairi". "Waarom denk je nu ineens dat weerwolven niet bestaan?"zei Mairi. "Ik weet het niet"zei Hamish. "Het is zo een raar verhaal en ik vind het zo moeilijk om te geloven maar wat als het nou wel waar is? Dan moeten we toch iedereen waarschuwen die we kennen en we moeten dan zeker de politie waarschuwen." "Hoe wil je dan iedereen inlichten die we kennen?"zei Mairi. "We sturen ze allemaal een brief met de waarheid er in"zei Hamish. "En we sturen ook een brief naar je familie want die wonen ook in Perth. "Denk je dat die weerwolf alleen maar in Perth jaagt?"zei Mairi. "Ik heb geen idee schat"zei Hamish. "We kunnen alleen maar raden. Spike en Buddy waren in de keuken van hun bakje water aan het drinken en van hun bakje eten aan het eten. Ze waren net als Hamish en Mairi uitgeput van het harde rennen. Toen ze klaar waren gingen ze in hun mand liggen en gingen ze slapen. "Spike en Buddy zijn ook uitgeput van het rennen"zei Hamish tegen Mairi. "Ja dat is ook zo"zei Mairi. "Ik ga denk ik maar een boek in de tuin lezen"zei Hamish. "Ja dat ga ik ook doen"zei Mairi. Ze pakte haar roman en nam die mee naar buiten het terras op. Hamish kwam naast haar zitten met zijn boek over de geschiedenis van Schotland en over de Schotse adel. Ze bleven lezen tot dat het tijd was om te gaan avond eten. Het was 6 uur s'avonds en Mairi en Hamish liepen naar binnen toe. Mairi liep naar de keuken en opende de ijskast. Hamish kwam achter haar staan en sloeg zijn armen om haar heen.

"Wat eten we vandaag schat?"zei Hamish. "We eten gebakken aardappels met kipfilet en salade"zei Mairi tegen Hamish. Ze pakte zijn handen en draaide haar zelf om waarna ze hem kuste. Hamish beantwoorde haar kus. Daarna dekte Mairi de tafel en Hamish kwam haar helpen. "Bedankt dat je me helpt"zei Mairi tegen Hamish. "Graag gedaan"zei Hamish tegen haar. Mairi liep naar de keuken en begon met het eten. Ze deed de krieltjes in de koekenpan en bakte ze in zonnebloem olie. Ze deed de kipfilet in de andere koekepan en bakte die mooi bruin. Ze pakte een glazen schaal om de salade in te maken. Ze pakte een krop sla en waste die af. Daarna deed ze de sla in de schaal en gooide er wat zonnebloemolie en azijn bij. Daarna deed ze er tomaat bij. "Mmmm het eten ruikt goddelijk"zei Hamish tegen Mairi. Hij ging aan de eettafel zitten en wachte tot dat het eten klaar was.

Na 20 minuten was Mairi klaar met het maken van het eten en ze serveerde het eten op de tafel. Ze ging aan tafel zitten. Hamish en Mairi zeiden een gebed voor dat ze gingen eten waarna ze aan hun eten begonnen. Ze waren allebei katholiek opgevoed en daarom zeiden ze altijd een gebed voor dat ze aan een maaltijd begonnen. Want ze vonden dat dat er bij hoorde. Ze waren vandaag niet naar de kerk geweest maar dat zouden ze volgende week wel doen hadden ze besloten. Daarom hadden ze een extra lang gebed uitgekozen voor ze aan hun eten zouden beginnen. "Eet smakelijk Hamish"zei Mairi tegen haar man. "Eet smakelijk Mairi"zei Hamish tegen zijn vrouw. Ze begonnen aan hun eten en ze vonden het verrukkelijk. "Je hebt heerlijk gekookt hoor"zei Hamish tegen Mairi. "Ja he?"zei Mairi"Daar ben ik helemaal mee eens. Ze glimlachte en nam een hapje van haar aardappeltjes.